

finde sted, uden at der sker en væsentlig reform af afstemningsreglerne. Desværre hænger den danske position på dette område ikke sammen med det erklærede mål om, at Danmark ønsker Øst- og Centraleuropa med så hurtigt som muligt.

Et andet vigtigt punkt i forhold til Østudvidelsen er spørgsmålet om, hvorvidt en gruppe lande skal kunne gå videre end det, alle kan blive enige om. Diskussionen om EU i flere hastigheder har været central især på regeringskonferencens sidste del.

Det er ikke så mærkeligt, at en række lande i EU er blevet trætte af at vente på Storbritannien og Danmark. På centrale områder som bekæmpelse af kriminalitet, fælles mønt og forsvarspolitik har vi blokeret for, at de øvrige lande har kunnet gennemføre et mere effektivt samarbejde, Danmark på grund af vores forbehold og en svag ledelse, UK på grund af den velkendte økonomie, der vel klart kan beskrives med Margaret Thatchers ord »No, no, no« på et EU-møde år tilbage.

Når der har været så mange problemer med lande, der har været medlemmer af EU i 25 år, hvad kan der så ikke forventes af alle de nye ansøgerlande og vel at mærke lande, der er meget langt fra de øvrige EU-lande både økonomisk og politisk?

Der er for Venstre ingen tvivl om, at en positiv indstilling til et EU i flere hastigheder er en nødvendig forudsætning for, at de 10-12 nye ansøgerlande kan blive medlemmer inden for de nærmeste år. Statsministeren er desværre også i dette spørgsmål ulidelig fodslæbende. Vi skal kun acceptere flere hastigheder, hvis der i EU-kredsen er enighed. Men hr. statsminister, det er jo netop det, der ikke er. Som udgangspunkt er det jo netop sådan, at der kun er behov for, at en mindre gruppe lande går videre, hvis alle lande ikke kan blive enige om i fællesskab at gå fremad, og derfor er det absurd og bagstræverisk at kræve, at der skal være total enighed, før nogen får lov at videreudvikle deres samarbejde inden for EU's rammer. Det er i øvrigt dobbelt moralsk, at vi vil have vores forbehold, der skal præciseres og sikres, mens vi kun tillader, at andre lande på tilsvarende vis får mulighed for særordninger, med enstemmighed.

På det retlige område med politi- og flygtningesamarbejdet har det, der burde være et rent dansk forbehold, udviklet sig til at blive et forbehold mod Østudvidelsen. De østeuropæiske lande har et omfattende problem med grænse-

overskridende kriminalitet. Derfor er det af særlig betydning, at EU inden optagelsen af de nye lande – hvis jeg kunne få ro – får effektiveret det retlige samarbejde og Schengensamarbejdet.

Der er ingen tvivl om, at flere af de nuværende EU-medlemslande vil afvise de nye lande, hvis der ikke forinden er skabt sikkerhed for, at EU i praksis kan hamle op med den omfattende internationale kriminalitet. Det fremgår faktisk ligefrem af det seneste traktatudkast fra det hollandske formandskab, at Schengensamarbejdet skal ind i det forpligtende EU-samarbejde af hensyn til de øst- og centraleuropæiske lande. Det slås ganske enkelt fast, at et forpligtende samarbejde for at beskytte EU's ydre grænser er en forudsætning for EU-medlemskab, uanset at UK, Irland og måske Danmark står udenfor.

Også her forsøger den danske statsminister at blokere. Ifølge aviserne var statsministerens hovedbudskab efter fredagens møde i Holland, at Danmark må kæmpe alene. Denne udtalelse er på kant med de danske undtagelser i Edinburgh. De danske undtagelser består som bekendt af to dele, dels en opremsning af de fire forbehold og dels en fastslåen af, at Danmark ikke vil forhindre, at de andre lande går videre. Statsministeren har tilsyneladende meget svært ved at leve op til anden del af de danske forbehold. Det er uklogt, fordi Danmark mere end nogen har en interesse i, at alle EU-landene fortsat respekterer de danske forbehold.

Ud over at den danske holdning til flygtninge- og politisamarbejdet giver problemer i forhold til de østeuropæiske lande, giver det altså også problemer for os selv. Justitsministeriet har for nylig udarbejdet et notat herom. Det er for Venstre at se klart i strid med dansk interesse at opretholde forbeholdet. Statsministeren spiller hasard med det danske medlemskab, når han forsømmer en åben og ærlig debat. Statsministeren har ret i, at det handler om at turde vise lederskab, som det lige er blevet sagt. Det er lige præcis det, Danmark savner.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, hvori sammenhængen består mellem den tale, vi netop har hørt fra Venstres ordfører, og så det dagsordensforslag, som jeg kan forstå at Venstre er medforslagsstiller til i dag. Som jeg forstår det, så ønsker Venstre ikke at bakke den linje op, som regeringen har lagt, og forfølge den videre, og det er jo det, som dagsordensforslaget går ud